

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

(Ligedeling og individuel indkomstaftapning af børne- og ungeydelsen og ligedeling af den supplerende grønne check m.v.)

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017 og § 2 i lov nr. 1529 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 1 a, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår ”og stk. 2”.

3. § 4 affattes således:

”§ 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis

1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller

2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Stk. 3. Ydelsen udbetales på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere er mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen.

Stk. 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den

ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, udbetales hele ydelsen til den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 5. Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens artikel 67-69.

Stk. 9. Udbetaling af børne- og ungeydelse efter stk. 1-8 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling.”

4. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår ”og eventuel en ægtefælles”.

5. Efter § 8 a indsættes:

”§ 8 b. For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af udbetalingsen af børne- og ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med CPR-nr. i Det Centrale Personregister (CPR).

Stk. 2. For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed.”

6. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”I hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.”

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017 og § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 5, stk. 1-6” til: ”§ 5”.

2. I § 1, stk. 2, 5. pkt., ændres ”120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.” til: ”60 kr. pr. barn, dog

maksimalt 120 kr.”, og i 9. pkt. ændres ”200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.” til: ”100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.”

3. § 5 affattes således:

”§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og/eller ungeydelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8 i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af børne- og ungeydelsen

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.2. Indkomstaftapning

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Lovforslaget

2.3. Vandrende arbejdstagere

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Lovforslaget

2.4. Modregning

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Lovforslaget

2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Lovforslaget

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

4. *Ligestillingsmæssige konsekvenser*
5. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 5.1 *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 5.2 *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Den 27. marts 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti *Aftale om ét samlet familieretligt system*. Lovforslaget udmønter den del af aftalen, der vedrører nye udbetalingsregler for børne- og ungedyden.

Aftalepartierne er enige om, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed fremover i udgangspunktet skal modtage halvdelen af børne- og ungedyden hver – uanset om de er samboende eller ej. Er der alene en forældremyndighedsindehaver, skal hele børne- og ungedyden dog udbetales til denne. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, kan lighedeling fravælges ved enighed og i tilfælde, hvor barnet overvejende bor hos en af forældremyndighedsindehaverne.

Som følge af de nye udbetalingsregler foreslås indkomstaftapningen ligeledes ændret, så aftapningen skal ske på grundlag af ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold. Der vil herefter gælde de samme regler for ægtefæller og ugifte samlevende.

De nye udbetalingsregler vil sikre, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungedyden, samt at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det har ud fra et ligestillingsmæssigt perspektiv været kritiseret, at børne- og ungedyden som udgangspunkt udbetales til barnets moder.

Skatteministeren tilkendegav på den baggrund den 22. december 2015 overfor Ligestillingsudvalget

at ville undersøge, hvilke muligheder der er for at ændre reglerne for udbetalingen af børne- og ungedydelsen, jf. svar af 22. december 2015 på LIU alm. del spørgsmål 38, FT 2015-16. Det fremgår ligeledes af regeringsgrundlaget, at regeringen vil undersøge, hvordan udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelsen kan ændres, så fædre og mødre i højere grad ligestilles.

Skatteministeriet igangsatte på denne baggrund i begyndelsen af 2016 et analysearbejde, hvor følgende ministerier og styrelser m.v. har bidraget i teknisk og faglig henseende: Børne- og Socialministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Udenrigsministeriet (ministeren for fiskeri og ligestilling), Skatteforvaltningen samt Udbetaling Danmark.

Under analysearbejdet blev der opstillet en model, hvorefter ydelsen, tilsvarende de svenske udbetalingsregler om ”barnbidrag”, som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehavere, hvis de har fælles forældremyndighed over barnet.

Modellen sikrer, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungedydelsen, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Modellen understøtter desuden familier, der kan løse uenigheder selv. For forældremyndighedsindehavere, der ikke bor sammen, men som deler de forpligtelser, der følger med et barn, mellem sig, vil udgangspunktet således være en lighed af ydelsen.

Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne. Her kan udbetalingen ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis forældremyndighedsindehaverne er enige, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne. På den måde skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehaverne selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke kan nå til enighed.

Modellen blev præsenteret i rapporten *Model for nye regler om udbetaling af børne- og ungedydelse*, der blev offentliggjort den 22. december 2017.

Boks 1. Hovedelementer i model for nye udbetalingsregler for børne- og ungedyldelsen

- *Børne- og ungedyldelsen deles som udgangspunkt mellem forældremyndighedsindehaverne.* Deler forældremyndighedsindehaverne forældremyndigheden over barnet, skal børne- og ungedyldelsen som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne – uanset om de er samboende eller ej.
- *Ligedeling fraviges, hvis en forældremyndighedsindehaver har forældremyndigheden alene over barnet.* Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over et barn, udbetales børne- og ungedyldelsen til denne forældremyndighedsindehaver.
- *Ligedeling kan fravælges ved enighed.* Ikke-samboende forældremyndighedsindehavere kan efter anmodning fravælge ligedeling, hvis de er enige om, at udbetalingen skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver.
- *Ligedeling kan også fraviges, hvis barnet overvejende bor hos en af forældremyndighedsindehaverne.* Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, og dokumenterer den ene forældremyndighedsindehaver, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, udbetales hele ydelsen efter anmodning til denne forældremyndighedsindehaver.

Som følge af ligedelingen af børne- og ungedyldelsen foreslås reglerne om indkomstafrapning af børne- og ungedyldelsen ligeledes ændret, så indkomstafrapningen vil skulle ske på basis af hver ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Individuel indkomstafrapning vil imødekomme den kritik, der har været af, at ægtefæller og ugifte samlevende ikke behandles ens efter de gældende regler. Det har bl.a. givet anledning til kritik, at der sker indkomstafrapning for et ugift samlevende par, hvor moderen – der typisk får børne- og ungedyldelsen udbetalt – er højtlønnet, mens der normalt ikke vil ske indkomstafrapning, hvis kun faderen har indkomst over topskattegrundlaget, fordi han sjældent er ydelsesmodtager.

Den supplerende grønne check gives i dag fortrinsvis til barnets moder efter regler, der svarer til de gældende udbetalingsregler i lov om en børne- og ungedyldelse. Derfor foreslås det at ændre udbetalingsreglerne for supplerende grøn check, der gives for op til to børn.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af børne- og ungedyldelsen

2.1.1. Gældende ret

For børn og unge under 18 år udbetales en skattefri børne- og ungedyldelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungedyldelse, hvis betingelserne i § 2, i lov om en børne- og ungedyldelse er opfyldt.

For børn under 15 år udbetales ydelsen med en fjerdedel af den årlige ydelse i hvert kvartal, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungedyldelse. Børneydelsen udbetales første gang for kvartalet efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år

er beløbet 18.228 kr. årligt (2019-niveau). For de 3-6-årige børn er beløbet 14.436 kr. årligt (2019-niveau), og for børn i alderen 7-14 år er beløbet 11.352 kr. årligt (2019-niveau), jf. § 1, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

For unge i alderen 15-17 år udbetales ydelsen månedsvis, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, hvor barnet fylder 15 år, og sidste gang for den måned, i hvilket retten til ydelsen ophører (den måned, hvor den unge fylder 18 år). For den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udgør 11.352 kr. årligt (2019-niveau), jf. § 1, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og godtgør den anden af forældrene, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Efter § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse kan Udbetaling Danmark bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over

3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen ændres, så børne- og ungeydelsen for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet automatisk udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt. Er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen dog til denne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt.

Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, skal ydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, når de ikke står registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er yderligere et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR. Begrebet ”samboende” i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold som det almindelige skattemæssige begreb ”samlevende”, der fremgår af kildeskattelovens § 4, der ikke forudsætter fælles bopæl på samme adresse i CPR.

Ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet kan således efter forslaget, hvis de er enige, ved brug af NemID tilkendegive over for Udbetaling Danmark, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Endvidere kan ydelsen udbetales til den forældremyndighedsindehaver, hvis denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2.

Forslaget indebærer, at den forældremyndighedsindehaver, der ønsker udbetaling af hele børne- og ungeydelsen, ved brug af NemID, skal anmode Udbetaling Danmark herom, idet samværsafgørelsen, der dokumenterer, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, skal vedhæftes anmodningen.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er afsagt i perioden fra den 1. oktober 2007 til 1. oktober 2012, og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen.

Den 1. april 2019 nedlægges Statsforvaltningen, og afgørelser om samvær vil, jf. lov nr. 1702 af 27. december 2018 om Familieretshuset, blive truffet af Familieretshuset eller domstolene. Derfor vil en samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældrene, fra og med den 1. april 2019 kunne blive truffet af enten Familieretshuset eller domstolene, som udgangspunkt familieretten, der udover at træffe afgørelser om samvær i 1. instans kan foretage en prøvelse af afgørelser truffet af Familieretshuset.

Det foreslås derfor, at der vil kunne ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra det kommende Familieretshus eller Familieretten kan dokumentere, at barnet bor mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Selvom Statsforvaltningen nedlægges fra og med 1. april 2019 vil der ligeledes på baggrund af en afgørelse om samvær fra Statsforvaltningen, Ankestyrelsen eller domstolene som beskrevet ovenfor, hvoraf det fremgår, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, skulle ske udbetaling af hele ydelsen til denne.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et officielt forlig mellem begge forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået af Statsforvaltningen eller Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 3, at ydelsen udbetales på ny efter forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere er mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen.

Det foreslås desuden, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over

barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, skal hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 4.

Har den ene forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, foreslås det, at hele udbetalingen skal ske automatisk til denne forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 5.

Endvidere foreslås det, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge, jf. forslaget til § 4, stk. 6. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, jf. forslaget til § 4, stk. 7.

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter stk. 1-8, skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Endelig foreslås det, at for børn og unge, der er født fra og med 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i CPR-registret til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen. Registreringen af forældremyndighed i CPR-registret blev først påbegyndt den 27. maj 2004, og registreringen på baggrund af domme først fra den 1. juli 2004. For børn født før den 1. juli 2004, foreslås det derfor, at Udbetaling Danmarks oplysninger om forældremyndighed i stedet skal lægges til grund for udbetaling af børne- og ungeydelsen, jf. forslaget til § 8 b.

2.2. Indkomstaftapning

2.2.1. Gældende ret

Børne- og ungeydelsen indkomstaftappes, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungeydelse. Dette indebærer, at ydelsen nedsættes med 2 pct. af den del af topskattegrundlaget efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, der overstiger et grundbeløb på 782.600 kr. (2019-niveau) for modtageren.

For ægtefæller sker nedsættelsen på baggrund af begge ægtefællers indkomst, jf. § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse. Hvis begge ægtefæller har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 782.600 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af den del, der overstiger 782.600 kr. Tilsvarende gælder, hvis barnet er i privat familiepleje, og børne- og ungeydelsen udbetales til den ene af plejeforældrene.

Hvis barnet selv er modtager af ydelsen, skal nedsættelsen ske på baggrund af egen indkomst.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om indkomstaftapning ændres, således at aftapningen altid skal ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Børne- og ungeydelsen skal således ifølge forslaget nedsættes, for så vidt angår den del af ydelsen, der udbetales i henhold til de foreslåede regler om lighedeling, jf. afsnit 2.1.2, når modtageren af ydelsen har en indkomst, der overstiger grundlaget for topskat på 782.600 kr. (2019-niveau). Nedsættelsen skal ske med et beløb svarende til 2 pct. af den del af grundlaget for topskat, der overstiger bundfradraget på 782.600 kr.

Med forslaget vil der ikke være forskel på indkomstaftapningen for ægtefæller og ugifte samlevende i modsætning til efter de gældende regler, hvor indkomstaftapningen for ægtefæller sker på grundlag af begge forældres indkomst, mens indkomstaftapningen for ugifte samlevende par sker på grundlag af ydelsesmodtagerens indkomst.

2.3. Vandrende arbejdstagere

2.3.1. Gældende ret

Børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning EF nr. 883/2004 er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelse, selvom barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungeydelse for det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning EF nr. 883/2004 – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

Er Danmark primært land efter forordning EF nr. 883/2004, skal Danmark udbetale den fulde ydelse. Dette vil være tilfældet, når den ene forælder arbejder i Danmark, mens barnet bor i et andet EU/EØS-land, og den forælder, barnet bor hos, ikke arbejder. Er Danmark sekundært land, skal Danmark udbetale forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og

den danske ydelse. Det vil være tilfældet, når barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den forælder, barnet bor hos, arbejder i det pågældende land.

Medlemsstaterne udveksler oplysninger via fælles standardblanketter bl.a. for at afklare, hvilket land der skal udbetale ydelser som primært land m.v. Udbetaling Danmark er derfor i dialog med myndigheden i hjemlandet, så der ikke sker dobbeltudbetaling.

EU-borgere med børn bosat i et andet EU-land skal således ved anmodning om børne- og ungeydelse udfylde et ansøgningsskema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældremyndighedsindehaverne, samt oplysninger om barnet. Udbetaling Danmark kontakter herefter den relevante udenlandske myndighed med henblik på vurdering af oplysningerne og afgørelse af, hvilket land der skal udbetale børne- og ungeydelse som primært henholdsvis sekundært land.

I tilfælde omfattet af forordningen udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der efter forordningen er omfattet af dansk social sikring. For så vidt angår personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 er kravene vedrørende fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark fraveget. De øvrige betingelser for at være berettiget til ydelsen skal fortsat være opfyldt.

Forordningen indeholder endvidere en udbetalingsregel, hvorefter udbetaling af ydelsen i visse tilfælde skal ske til en anden forælder end den, der er omfattet af dansk social sikring efter forordningen og opfylder de danske nationale betingelser for at være berettiget til ydelsen. Ifølge artikel 68 a i forordning EF nr. 883/2004 kan en myndighed i den medlemsstat, hvori barnet har bopæl, efter anmodning fra den forælder, som barnet bor hos, således i tilfælde, hvor ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, anmode om, at ydelsen udbetales til den, der faktisk forsørger barnet.

En eventuel ændring af udbetalingen sker i disse tilfælde efter oplysninger fra den udenlandske myndighed om, at ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, hvorefter der sker en partshøring over de oplysninger af den forælder, der er berettiget til ydelsen. Derefter sker udbetalingen til den udenlandske myndighed, der viderebringer ydelsen til forsørgeren.

2.3.2. Lovforslaget

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

I henhold til forordningens artikel 68 vil det i tilfælde af berettigelse til børne- og ungeydelsen for det samme barn fra flere EU/EØS-land eller Schweiz efter prioriteringsreglerne skulle afgøres, hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse.

Er Danmark primært land efter forordningen, skal Danmark udbetale hele ydelsen, hvorimod der i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, kun skal udbetales forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse, til den der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Der vil således ikke skulle ske udbetaling af hele ydelsen fra Danmark, hvis Danmark er sekundært land efter forordningen.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungeydelsen skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungeydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt, idet personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. er berettiget til børne- og ungeydelsen, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark og/eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

2.4. Modregning

2.4.1. Gældende ret

Krav på børne- og ungeydelse kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning, jf. § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling Danmark kan dog efter § 11, stk. 2, efter anmodning fra bopælskommunen i hele ydelsen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2, 3. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes for, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse, § 11, stk. 2, 1. pkt.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden dvs. pt. Gældsstyrelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden, der herefter træffer afgørelse om modregning.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse ændres, således at det for det første tydeliggøres, at det ikke er Udbetaling Danmark, der skal træffe afgørelse om modregningen, men at afgørelsen om modregning skal træffes af fordringshaveren, hvis kravet er under opkrævning, og af inddrivelsesmyndigheden, dvs. pt. Gældsstyrelsen, hvis kravet er under inddrivelse, jf. afsnit 2.4.1.

For det andet foreslås det, at det tydeliggøres, at modregning også kan ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer til fraflytningskommunen, vil modregning for betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check

2.5.1. Gældende ret

Der ydes en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængeregler. Den grønne check gives som et nedslag i den beregnede indkomstskat.

Derudover ydes der en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængereglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. De nærmere betingelser svarer til betingelserne for at få børne- og ungeydelse, jf. afsnit 2.1.1. Den supplerende grønne check er på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. Personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen eller modtager eller får forskud på førtidspension (herefter pensionister) får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog maksimalt 400 kr.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 405.700 kr. (2019-niveau). Bundfradraget reguleres årligt efter personskatteovens § 20. For den supplerende grønne check tillægges bundfradraget et beløb, der i 2019 for ikke-pensionister udgør 7.000 kr. og for pensionister 12.000 kr. Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for personen er aftrappet fuldt ud. Aftrapningsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den supplerende grønne check skal ligedeles mellem forældremyndighedsindehaverne ligesom børne- og ungeydelsen, jf. afsnit 2.1.2. Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved som udgangspunkt vil skulle udbetales til begge forældremyndighedsindehaverne i stedet for kun den ene, foreslås det endvidere at nedsætte den supplerende grønne check til det halve. Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for et forældrepar, som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn. Det foreslås ligesom efter gældende regler, at den enkelte forælder fortsat maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn.

Det foreslås endvidere, at i de tilfælde, hvor den ene forældremyndighedsindehaver modtager hele børne- og/eller ungeydelsen for et eller flere børn, fordobles den grønne check for det eller de børn, således at den fastholdes på samme niveau som efter gældende regler.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Den 25. maj 2018 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46 EF (generel forordning om databeskyttelse) – databeskyttelsesforordningen – i kraft. Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, databeskyttelsesloven, trådte i kraft den 25. maj 2018, og supplerer og gennemfører databeskyttelsesforordningen.

Databeskyttelsesforordningen bygger helt grundlæggende på samme systematik som databeskyttelsesdirektivet fra 1995 og persondataloven. Med forordningen sker der i vidt omfang en videreførelse og præcisering af, hvad der allerede gjaldt i Danmark frem til ikrafttrædelsen. Det er f.eks. tilfældet med reglerne om, under hvilke betingelser der må behandles personoplysninger, og hvordan personoplysninger skal beskyttes.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller sammenstilling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandlingen af personoplysninger. Det betyder bl.a., at personoplysningerne skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. persondataforordningens artikel 5, stk. 1 litra a, at indsamlingen af personoplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, og at de indsamlede personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (proportionalitet og dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændelige tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder desuden regler for, hvornår behandling, herunder videregivelse af henholdsvis almindelige personoplysninger og følsomme personoplysninger, må finde sted.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Litra f gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udøvelsen af deres opgaver. Således vil behandling bl.a. kunne finde sted, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Den persondataretlige behandling, der vil skulle foretages ved administrationen af de foreslåede ændringer i nærværende lovforslag, består bl.a. af indsamling og behandling af oplysninger med henblik på udbetaling af børne- ungeydelsen. Det er Skatteministeriets opfattelse, at lovforslaget er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at behandlingen har hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, og i øvrigt er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for databehandling, som følger af forordningens artikel 5.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at have ligestillingsmæssige konsekvenser, da forslaget indebærer, at forældremyndighedsindehavere i højere grad ligestilles ved udbetaling af børne- og ungeydelsen.

Med de foreslåede ændringer vil reglerne være kønsneutrale. De foreslåede ændringer vil således betyde, at børne- og ungedydelsen som udgangspunkt udbetales til begge forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, hvor det i dag som udgangspunkt er moderen, der modtager hele børne- og ungedydelsen.

I dag er der ud af de ca. 689.000 ydelsesmodtagere ca. 41.000 mænd, der modtager ydelsen, mens ca. 648.000 kvinder, modtager ydelsen. Med de foreslåede ændringer vil denne fordeling ændres betydeligt, idet det anslås, at når forslaget er fuldt indfaset, vil der være ca. 675.000 kvinder og ca. 620.000 mænd, der modtager ydelsen. Omfordelingen vil dermed medføre, at mødre og fædre i højere grad ligestilles i forhold til ydelsen.

Der vil imidlertid være familier, hvor der ikke vil ske en deling af børne- og ungedydelsen. Dette er tilfældet, hvor kun én af forældremyndighedsindehaverne har forældremyndigheden over barnet, forældremyndighedsindehaverne ved aftale fravælger lighedeling, eller hvis der på baggrund af en samværsafgørelse eller et forlig, hvorefter det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, anmodes om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Disse tilfælde vil vedrøre ca. 38.000 ydelsesmodtagere, hvoraf ca. 32.000 er kvinder og ca. 6.000 er mænd.

Desuden indebærer forslaget, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i forhold til indkomstaftapningen. For gifte par tages i dag både modtagerens og ægtefællens indkomst i betragtning ved aftapningen, hvis indkomsterne hver især overstiger et bundfradrag på 765.800 kr. (2018-niveau). For enlige og ugifte samlevende sker aftapningen i dag alene på baggrund af indkomsten for modtageren af børne- og ungedydelsen, dvs. typisk moderen.

Den individuelle indkomstaftapning vil betyde, at indkomstaftapningen vil være den samme, uanset om forældremyndighedsindehaverne er ægtefæller eller ugifte samlevende.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Udgifterne til børne- og ungedydelse skønnes i 2019 at udgøre ca. 15,0 mia. kr. Ca. 4 pct. af ydelsen udbetales til barnet far og ca. 96 pct. af ydelsen til barnets mor. En meget begrænset del af ydelsen udbetales til barnet selv eller andre.

Forslaget om lighedeling af børne- og ungedydelsen har begrænsede provenumæssige konsekvenser, idet udbetalingerne i udgangspunktet er uafhængige af, om modtageren er barnets mor eller barnets far eller dem begge. Der vil dog være en effekt fra indkomstaftapningen af ydelsen, idet der kan være forskel mellem indkomsten hos barnets mor og indkomsten hos barnets far. Således skønnes

forslaget om lighedeling af børne- og ungedydelsen at medføre merudgifter til børne- og ungedydelse på ca. 13 mio. kr. årligt (2019-niveau) i umiddelbar virkning og ca. 7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 1.

Der udbetales endvidere ca. 90 mio. kr. (2019) i supplerende grøn check. Da udbetalingsreglerne for den supplerende grønne check følger reglerne for udbetaling af børne- og ungedydelsen, gælder tilsvarende, at ca. 4 pct. af ydelsen udbetales til mænd.

Forslaget om lighedeling af den supplerende grønne check vil medføre mindredgifter som følge af, at forskelle mellem indkomsten hos barnets far og barnets mor medfører en ændret indkomstaftapping. Således skønnes forslaget at medføre mindredgifter i 2020 på ca. 14 mio. kr. (2019-niveau) i umiddelbar virkning og ca. 8 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Mindredgifterne reduceres løbende som følge af, at den supplerende grønne check ikke niveaureguleres årligt og dermed er reelt aftagende.

Den samlede virkning af de to forslag er beskedne provenumæssige konsekvenser. Den varige virkning skønnes til merudgifter på ca. 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Der er ingen virkning i finansåret 2019. Forslagene har samlet set en beskeden positiv virkning på arbejdsudbuddet.

Tabel 1. Merudgifter ved lighedeling af børne- og ungedydelsen og den supplerende grønne check

Mio. kr. (2019-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansårs- virkning 2019
<i>Umiddelbar virkning</i>								
Lighedeling af børne- og ungedydelse	13	13	13	13	13	13	13	0
Lighedeling af den suppl. grønne check	-14	-14	-14	-13	-13	-13	-4	0
I alt	-1	-1	0	0	0	1	9	0
<i>Virkning efter tilbageløb</i>								
Lighedeling af børne- og ungedydelse	10	10	10	10	10	10	10	-
Lighedeling af den suppl. grønne check	-11	-11	-10	-10	-10	-9	-3	-
I alt	-1	-1	0	0	0	1	7	-
<i>Virkning efter tilbageløb og adfærd</i>								
Lighedeling af børne- og ungedydelse	7	7	7	7	7	7	7	-
Lighedeling af den suppl. grønne check	-8	-8	-8	-7	-7	-7	-2	-
I alt	-1	0	0	0	0	0	5	-

5.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af udbetalingen af børne- og ungedydelse er fastlagt under hensyn til, at udbetalingen skal være så enkel som muligt bl.a. med det formål at muliggøre en automatisk, system-understøttet sagsbehandling.

Lovforslaget understøtter bl.a., at der kan kommunikeret digitalt med ydelsesmodtagerne af børne-

og ungeydelsen ved brug af NemID, da der anvendes en selvbetjeningsløsning til brug for de personer, der vil være omfattet af de foreslåede regler. Det er dog ikke obligatorisk for alle at kommunikere digitalt via NemID med den offentlige myndighed. For de forældremyndighedsindehavere, der er undtaget fra obligatorisk digital selvbetjening, vil Udbetaling Danmark udsende en fysisk blanket om mulighed for fravigelser fra udgangspunktet om lighed.

Det er dog ikke relevant for personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 at anvende og kommunikere digitalt via NemID med den offentlige myndighed, da de ved anmodning om udbetaling af hele ydelsen til den, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, skal udfylde et særligt ansøgningsskema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældremyndighedsindehaverne samt oplysninger om barnet.

Udbetaling Danmark vil endvidere kommunikere via E-Boks med digital post til personer, der er omfattet af forslaget, og som ikke er undtaget fra at modtage digital post via E-Boks.

Lovforslaget understøtter endvidere, at administrationen af lovgivningen sker helt eller delvist digitalt. Udbetaling Danmark, der står for administration og udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal trække på allerede eksisterende data vedrørende forældremyndighed i henholdsvis CPR og Udbetaling Danmarks eget register med oplysninger om forældremyndighed.

Der vil imidlertid være en vis sagsbehandling forbundet med lovforslaget set i forhold til de gældende regler, der er meget enkle at administrere. Anmodninger om, at udbetalingen skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver på baggrund af en samværsafgørelse m.v., vil således skulle behandles manuelt.

Lovforslaget vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Ændringerne i udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen indebærer, at der skal gennemføres omfattende ændringer af den nuværende systemunderstøttelse og driften heraf. Lovforslaget vil således medføre merudgifter for Udbetaling Danmark i relation til systemudvikling og drift. Lighedeling af børne- og ungeydelse medfører omfattende ændringer i IT-systemets regelmotor. Udbetalingen af børne- og ungeydelse er endvidere højt automatiseret, og der er et stort antal udbetalinger. Kombinationen af en kompleks systemtilpasning og en højt automatiseret ydelse med stor volumen vil medføre visse risici. Implementeringen af systemtilpasningerne er dog tilrettelagt med henblik på at minimere disse risici, bl.a. gennem en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af testfaserne.

Endvidere er IT-understøttelsen afhængig af korrekt inputdata fra Skattestyrelsen vedrørende borgernes skattepligtighed i Danmark for, at der kan ske korrekte udbetalinger.

Lovforslaget vil således medføre merudgifter for Udbetaling Danmark i relation til systemudvikling og drift. De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Herudover vil lovforslaget medføre merudgifter for Skatteforvaltningen til systemtilretninger i forbindelse med ændringer i udbetalingen af grøn check på samlet set ca. 1 mio. kr. (omkostningsbaseret), som afskrives over 5 år og udgør 0,2 mio. kr. årligt i 2020-2024 (2019-pl).

De samlede merudgifter som følge af lovforslaget finansieres af reserven afsat på § 09.11.79.80. Kommunalt lov- og cirkulæreprogram.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

I udgangspunktet sker ligedelingen af børne- og ungedyelsen automatisk for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet fra den 1. januar 2020.

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedyelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Hvis forældremyndighedsindehaverne er enige om ikke at dele børne- og ungedyelsen, vil de ved brug af NemID kunne tilkendegive, at udbetalingen ønskes ændret, således at der kun vil ske udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver. Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den forældremyndighedsindehaver, der kan dokumentere, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ligeledes ved brug af NemID kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungedyelsen er omfattet af forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. [Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.](#)

I medfør af artikel 68 i forordning EF. nr. 883/2004 er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet efter forordningen udløser ret til, at familien

kan modtage familieydelse, selvom barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungeydelse til det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning EF nr. 883/2004 – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungeydelsen skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungeydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx.måned. til den yy.måned 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og Kulturchefforeningen, BUPL, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, CEPOS, CEVEA, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Friskoleforening, Dansk Gartneri, Dansk Landsbrugsforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Teknisk Lærerbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Familieretsadvokater, Danske Erhvervsskoler, Danske Handicaporganisationer, Danske Produktionsskoler Lærerforening, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Datailsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Sociale Nævn, DI, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination,

Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen af 10. klasser i Danmark, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forstanderkredsen for Produktionsskoler, Forældreorganisationen Skole & Samfund, Frie Funktionærer, Frie Grundskolers Fællesråd, FSR – Danske Revisorer, Fællesrådet for Foreninger for Uddannelses- og Erhvervsvejledningen, Grønlands Hjemmestyre, HK-Privat, IBIS, ISOBRO, IT-Universitetet, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen af Opholdssteder, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Moderniseringsstyrelsen, Mødrehjælpen, Produktionsskoleforeningen, Rektorkollegiet, Retssikkerhedssekretariatet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SFR Skattefaglig Forening, Statsforvaltningen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedskartellet, Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsboligrådet, Ældre Sagen, Ældreboligrådet, Ældre-mobiliseringen

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/mer- udgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Udgifterne til den supplerende grønne check skønnes i hvert af årene 2020-2025 at blive reduceret med ca. 7-8 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til mindreudgifter på ca. 2 mio. kr.	Udgifterne til børne- og ungeydelse skønnes i hvert af årene 2020-2025 at blive forøget med ca. 7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til merudgifter på ca. 7 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Ændringerne i udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen indebærer, at der skal gennemføres omfattende ændringer af den nuværende system-understøttelse og driften heraf. Lovforslaget vil således

		<p>medføre merudgifter for Udbetaling Danmark i relation til systemudvikling og drift. Ligeledes medfører omfattende ændringer i IT-systemets regelmotor. Udbetalingen af børne- og ungeydelse er endvidere højt automatiseret, og der er et stort antal udbetalinger. Kombinationen af en kompleks systemtilpasning og en højt automatiseret ydelse med stor volumen vil medføre visse risici. Implementeringen af systemtilpasningerne er dog tilrettelagt med henblik på at minimere disse risici, bl.a. gennem en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af testfaserne.</p> <p>Endvidere er IT-understøttelsen afhængig af korrekt inputdata fra Skattestyrelsen vedrørende borgernes skattepligtighed i Danmark for, at der kan ske korrekte udbetalinger.</p> <p>De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.</p> <p>Herudover vil lovforslaget medføre merudgifter for Skatteforvaltningen til systemtilretninger i forbindelse med ændringer i udbetalingen af grøn check på samlet set 1</p>
--	--	--

		<p>mio. kr. (omkostningsbase- ret), som afskrives over 5 år og udgør 0,2 mio. kr. årligt i 2020-2024 (2019-pl).</p> <p>De samlede merudgifter som følge af lovforslaget finansie- res af reserven afsat på § 09.11.79.80. Kommunalt lov- og cirkulæreprogram.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>I udgangspunktet sker ligede- lingen af børne- og ungeydelse automatisk for forældre- myndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet fra den 1. januar 2020.</p> <p>Lovforslaget kan have admi- nistrative konsekvenser for ik- kesamboende forældremyn- dighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det om- fang børne- og ungeydelse ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndig- hedsindehaverne.</p> <p>Hvis forældremyndighedsin- dehaverne er enige om ikke at dele børne- og ungeydelse, vil de ved brug af NemID kunne tilkendegive, at udbeta- lingen ønskes ændret, således at der kun vil ske udbetaling</p>

		til den ene forældremyndighedsindehaver. Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den, der kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ligeledes ved brug af NemID kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Børne- og ungedydelserne er omfattet af forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.</p> <p>Udbetaling af børne- og ungedydelserne til personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.</p> <p>Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse nedsættes børne- og ungeydelsen for ægtefæller på baggrund af begge ægtefællers indkomst. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungeydelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger et bundfradrag på 782.600 kr. (2018-niveau).

Har begge ægtefæller et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 782.600 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af 2 pct. af den del, der overstiger de 782.600 kr. for modtageren.

Det foreslås, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse vedrørende indkomstaftapning for ægtefæller ophæves, således at aftapningen skal ske på grundlag af den enkelte ydelsesmodtagers indkomst, jf. 1 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Indkomstaftapningen vil således skulle ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold, hvad enten forældremyndighedsindehaverne modtager halvdelen af børne- og ungeydelsen, eller den ene forældremyndighedsindehaver får udbetalt hele børne- og ungeydelsen, jf. § 4, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring af indkomstaftapningen kan illustreres med følgende eksempler, der viser, hvordan aftapningen sker på baggrund af gældende regler og efter lovforslaget:

Eksempel 1 - Et ægtepar med to høje indkomster

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forælder har et topskattegrundlag på 800.000 kr. og den anden forælder har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af begge forældres indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af $(800.000 - 782.600 \text{ kr.}) = 348 \text{ kr.}$ for den ene forælder og 2 pct. af $(900.000 - 782.600 \text{ kr.}) = 2.348 \text{ kr.}$ for den anden forælder, i alt en samlet indkomstaftapning på 2.696 kr. Den ydelse, den ene forælder modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.532 kr.

Med forslaget vil forældrene få halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Indkomstaftapningen vil reducere den ene forælders ydelse med 348 kr., fra 9.114 kr. til 8.766 kr. Den anden forælders ydelse vil reduceres med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 15.532 kr.

Eksempel 2 – Et ægtepar med én høj indkomst

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forælder har et topskattegrundlag på 450.000 kr. og den anden forælder har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2. pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Den ydelse, den ene forælder modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.880 kr.

Efter forslaget vil forældrene få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forælders ydelse. Den anden forælders ydelse vil skulle reduceres med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 15.880 kr.

Eksempel 3 – Et ægtepar med én høj indkomst og et særbarn

Et ægtepar har ingen fælles børn, men den ene forælder har forældremyndigheden alene over et særbarn på 2 år fra et tidligere forhold. Den ene forælder har et topskattegrundlag på 450.000 kr. og den anden ægtefælle har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder (moderen) hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning på baggrund af den anden ægtefælles indkomst med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2. pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Den ydelse, moderen modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.880 kr.

Efter forslaget vil den forælder, der har forældremyndigheden alene over særbarnet, fortsat få udbetalt hele ydelsen, dvs. 18.228 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af ydelsen. Den samlede ydelse vil derfor udgøre 18.228 kr.

Eksempel 4 – Et ægtepar med én høj indkomst, fælles barn og særbarn

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forælder forældremyndigheden alene over et særbarn på 5 år fra et tidligere forhold. Den ene forælder til det fælles barn og særbarnet har et topskattegrundlag på 900.000 kr. og den anden forælder til fællesbarnet har et topskattegrundlag på 450.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder (moderen) hele ydelsen på 32.664 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af denne forælders indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2. pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Børne- og ungeydelsen reduceres dermed fra 32.664 kr. til 30.316 kr.

Med forslaget vil den ene forælder, der har forældremyndigheden over særbarnet alene, fortsat få hele ydelsen for særbarnet, dvs. 14.436 kr., samt halvdelen af ydelsen for det fælles barn, 9.114 kr., dvs. samlet 23.550 kr. før indkomstafrapning. Ydelsen vil blive reduceret med 2.348 kr. til 21.202 kr. Den anden forælder vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for fællesbarnet, dvs. 9.114 kr. Der vil ikke ske en reduktion af ydelsen som følge af indkomstafrapning. Den samlede ydelse til parret vil dermed udgøre 30.316 kr.

Eksempel 5 – Et ægtepar med to høje indkomster, fælles barn og særbørn

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forælder delt forældremyndighed over et særbarn på 5 år fra et tidligere forhold. Derudover har den anden forælder forældremyndigheden alene over et særbarn på 6 år fra et tidligere forhold. Den ene forælder til det fælles barn og særbarnet har et topskattegrundlag på 800.000 kr. og den anden forælder til fælles barn og særbarn har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder (moderen) hele ydelsen for det fælles barn og særbarnet på 32.664 kr. (2018) før indkomstafrapning. Derudover får den anden forælder (faderen) hele ydelsen for sit særbarn på 14.436 kr., dvs. den samlede ydelse til parret udgør 47.100 kr. før indkomstafrapning. Der skal imidlertid ske indkomstafrapning med 2 pct. af den del af begge forældres indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (800.000-782.600 kr.) = 348 kr. og 2 pct. af (900.000 kr.-782.600 kr.) = 2.348 kr., i alt en samlet indkomstafrapning på 2.696 kr. Den ydelse, som forældrene samlet set modtager, reduceres dermed fra 47.100 kr. til 44.404 kr.

Efter forslaget vil den ene forælder (moderen) få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn, 9.114 kr., samt halvdelen af ydelsen for sit særbarn, dvs. 7.218 kr., dvs. samlet 16.332 kr. før indkomstafrapning. Den anden af forældrene (faderen) vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn, dvs. 9.114 kr. samt hele ydelsen på 14.436 for sit særbarn, dvs. i alt 23.550 kr. før indkomstafrapning. Indkomstafrapningen vil reducere ydelsen med 348 kr. til 23.202 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 37.186 kr.

Eksempel 6 – Et ugift samlevende par med to høje indkomster

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forælder har et topskattegrundlag på 800.000 kr., og den anden forælder har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder (moderen) hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstafrapning. Der skal imidlertid ske indkomstafrapning med 2 pct. af den del af den anden forælders indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (800.000-782.600 kr.) = 348 kr. Børne- og ungeydelsen reduceres dermed fra 18.228 kr. til 17.880 kr.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par hver få udbetalt halvdelen af ydelsen, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Den ene forælders ydelse vil blive reduceret med 348 kr., fra 9.114 kr. til 8.766 kr. Den anden forælders ydelse vil blive reduceret med 2. pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr., dvs. fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.532 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 1.

Eksempel 7 – Et ugift samlevende forældrepar med én høj indkomst

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forælder (moderen) har et topskattegrundlag på 450.000 kr., og den anden forælder (faderen) har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får moderen hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der sker ingen indkomstaftapning af ydelsen.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af moderens halvdel af ydelsen. Faderens halvdel af ydelsen vil blive reduceret med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.880 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Eksempel 8 – Ikkesamboende med delt ydelse

To ikkesamboende forældre har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forælder har en indkomst på 450.000 kr. Den anden forælder har en indkomst på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder hele ydelsen på 18.228 kr. (2018) før indkomstaftapning. Der sker ingen indkomstaftapning af ydelsen.

Ifølge forslaget vil begge forældre som udgangspunkt få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forælders ydelse. Den anden forælders ydelse vil blive reduceret med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.880 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Til nr. 2

Ifølge § 1 a, stk. 3, anvendes for personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kilde-skattelovens § 1, grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter stk. 1 og 2.

Med forslaget til § 1 a, stk. 3 udgår henvisningen til stk. 2 som en konsekvensændring af, at § 1 a, stk. 2 ophæves.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse udbetales børne- og ungeydelsen til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat at han ikke er samboende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet skal børne- og ungeydelsen udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt.

Udbetalingen med halvdelen af børne- og ungeydelsen til hver af forældremyndighedsindehaverne

med fælles forældremyndighed skal ifølge forslaget ligeledes gælde, selvom forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, når de ikke står registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR, og der ikke er tvivl om, hvorvidt forældremyndighedsindehaveren bor og har bopæl på hver deres adresse. Begrebet ”samboende” i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold og betydning som det almindelige skattemæssige begreb ”samlevende”, der fremgår af kildeskattelovens § 4, der ikke forudsætter fælles bopæl på samme adresse i CPR.

Eksempel 9 – Lighedeling

To forældre med fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år vil som udgangspunkt ifølge forslaget den 20. januar 2020 modtage halvdelen af børne- og ungeydelsen hver. De vil modtage 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal: $2 = 2.278,5$ kr. til hver af forældrene, uanset om forældremyndighedsindehaverne til barnet bor sammen, eller de står registreret på hver deres folkeregisteradresse.

I tilfælde hvor forældremyndighedsindehavere på et senere tidspunkt bliver registreret i CPR med bopæl på samme adresse, vil de skulle dele børne- og ungeydelsen fra og med det tidspunkt, hvor de to forældremyndighedsindehavere bliver registreret med bopæl på samme adresse i CPR.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt., at er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, skal hele ydelsen udbetales til denne.

I tilfælde, hvor begge forældremyndighedsindehavere har forældremyndigheden over barnet, men den ene af forældremyndighedsindehaverne ikke er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 og derved ikke har en eller anden form for personlig tilknytning til Danmark, der enten kan foreligge i form af bopæl eller ophold her i landet, skal hele ydelsen således ske til den af forældremyndighedsindehaverne, der er fuld skattepligtig til Danmark efter betingelserne i kildeskattelovens §§ 1, 7 og 8.

Forslaget vedrører ikke forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der er omfattet af forordning EF nr. 883/2004, da der vil kunne ske udbetaling af børne- og ungeydelsen, såfremt den eller de personer har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og dermed er omfattet af dansk social sikring, jf. forslaget til § 4, stk. 8, og i øvrigt opfylder betingelserne for at være berettiget til ydelsen med fravigelse af kravet om fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 2, at udbetalingen i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende, kan ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis:

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom. Denne fravigelse fra lighedeling af ydelsen vil gælde, uanset hvilken samværsordning forældremyndighedsindehaverne har aftalt i forhold til barnet.

Hvis forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, er enige om, at ydelsen skal udbetales til den ene, vil de begge ved brug af NemID skulle tilkendegive, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Begge forældremyndighedsindehavere skal erklære, at de ønsker, at udbetalingen skal ske til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Det foreslås, at på samme måde som forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, kan aftale, at hele børne- og ungeydelsen skal udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, vil de ligeledes på et senere tidspunkt kunne erklære, at de er enige om, at ydelsen skal deles. Også i dette tilfælde, ville begge forældremyndighedsindehavere ved brug af NemID skulle erklære, at de har indgået aftale om, at der skal ske en lighedeling af ydelsen.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis vedkommende ifølge en samværsafgørelse eller et forlig kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er truffet i perioden fra den 1. oktober 2007 til 1. oktober 2012 og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen

Den 1. april 2019 nedlægges Statsforvaltningen, og afgørelser om samvær vil, jf. lov nr. 1702 af 27.

december 2018 om lov om Familieretshuset, blive truffet af Familieretshuset eller domstolene. Derfor vil en samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, fra og med den 1. april 2019, kunne blive truffet af enten Familieretshuset eller domstolene, som udgangspunkt Familieretten, der udover at træffe afgørelser om samvær i 1. instans kan foretage en prøvelse af afgørelser truffet af Familieretshuset.

Det foreslås derfor, at der vil skulle ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra det kommende Familieretshus eller Familieretten kan dokumentere, at barnet bor mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Selvom Statsforvaltningen nedlægges fra og med 1. april 2019, vil der ligeledes på baggrund af en afgørelse om samvær fra Statsforvaltningen, Ankestyrelsen eller domstolene som beskrevet ovenfor, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kunne ske udbetaling af hele ydelsen til denne.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et officielt forlig mellem begge forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået i Statsforvaltningen og Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen. Det er dog et krav, at samværsafgørelsen, forliget eller dommen vil kunne anerkendes i Danmark, jf. Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

Hvis én af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed over barnet har en samværsafgørelse eller et forlig, der vil kunne anerkendes i Danmark, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne forældremyndighedsindehaver, skal den forældremyndighedsindehaver, der ønsker udbetalingen ændret, anmode herom ved brug af NemID. Udbetaling Danmark træffer herefter afgørelse om ændring af udbetalingen med virkning fra næstkommende udbetaling, efter afgørelsen om udbetaling af ydelsen er truffet, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Det er den forældremyndighedsindehaver, der anmoder om udbetaling af hele ydelsen, der skal fremlægge dokumentation for samværsafgørelsen eller det indgåede forlig.

Der skal derefter foretages partshøring i henhold til forvaltningslovens § 19 af den anden forældremyndighedsindehaver.

Det foreslås endvidere, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, hvor forældrene flytter til eller tager arbejde i Danmark den 1. januar 2020 eller senere, vil der automatisk ske en lighedeling af børne- og ungeydelsen, uanset at udbetalingen tidligere er sket efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2. De forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der fra og med den 1. januar 2020 flytter til eller tager arbejde i Danmark, skal således, hvis de ønsker at fravige udgangspunktet om lighedeling og i stedet få hele ydelsen udbetalt til den ene forældremyndighedsindehaver, anmode herom, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2.

Ydelsen skal udbetales på ny efter forslaget til § 4, stk. 3, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere er mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen.

På samme måde som den ene forældremyndighedsindehaver, der dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig, er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, kan få udbetalt hele ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil den anden forældremyndighedsindehaver, der dokumenterer, at det ved en senere samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver, kunne anmode om at få ydelsen delt.

På den måde vil det være muligt at ændre udbetalingen til udgangspunktet om lighedeling af ydelsen mellem forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed.

Det foreslås endvidere, at for forældremyndighedsindehavere, der har fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, skal hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 4, ud fra hensynet til, at denne forældremyndighedsindehaver primært vil varetage forsørgelsen af barnet.

Udbetaling af børne- og ungeydelse til den forældremyndighedsindehaver, der har været indsat, efter løsladelsen, vil forudsætte, at vedkommende retter henvendelse til Udbetaling Danmark herom.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 5, at har den ene forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele ydelsen til denne.

Denne foreslåede bestemmelse omfatter alle situationer, hvor barnet i CPR kun er registreret med én forældremyndighedsindehaver, der har forældremyndigheden over barnet, herunder eksempelvis hvis et barn er født i udlandet og efterfølgende er flyttet til Danmark med den ene forælder. Det kan også forekomme ved nyfødte børn, indtil faderskabet eller medmoderskabet til barnet er fastslået ved anerkendelse eller afgørelse. I sådanne situationer skal udbetalingen af hele ydelsen ske til den,

der står registreret med eneforældremyndighed over barnet.

Eksempel 10

To forældre, der ikke er gift, får et barn, der bliver født den 30. december 2019. Barnets far anerkender først efter den 1. januar 2020 faderskabet. Derfor vil udbetalingen af ydelsen skulle ske til barnets mor, indtil faderskabet er anerkendt, og det fremgår af forældremyndighedsoplysningerne i CPR, at forældrene har fælles forældremyndighed over barnet. Ændringen på baggrund af faderskabet og den fælles forældremyndighed vil skulle ske fra næstkommende kvartal, hvor udbetalingen vil ske med halvdelen til hver af forældrene.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 6, at børne- og ungeydelsen kan udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Hensynet bag reglen er, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til og med den dag, hvor den pågældende fylder 18 år, og da nogle børn eller unge ikke bor hjemme hos deres forældremyndighedsindehavere, indtil de fylder 18 år, kan der være tilfælde, hvor det er mest hensigtsmæssigt at hele ydelsen udbetales til barnet eller den unge selv.

Med forslaget videreføres den gældende bestemmelse i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse og Udbetaling Danmark, der administrerer reglen, vil fortsat skulle vurdere på baggrund af et skøn, om det er bedst for barnet eller den unge at modtage ydelsen.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 7, at er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, skal børne- og ungeydelsen udbetales til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Ifølge § 78, stk. 1, i lov om social service, må ingen modtage et barn under 14 år i privat familiepleje i en sammenhængende periode uden at have en tilladelse hertil fra kommunalbestyrelsen i kommunen. En plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af plejefamilien må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet, jf. 78, stk. 2.

Efter forslaget vil hele ydelsen skulle udbetales til enten én person, der har taget barnet i privat familiepleje, eller med halvdelen til hver, hvis der er to plejeforældre, hvis Udbetaling Danmark har den fornødne dokumentation i form af en plejetilladelse fra kommunen.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning EF nr. 883/2004 skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

I henhold til forordningens artikel 68 vil det i tilfælde af berettigelse til børne- og ungeydelsen for

det samme barn fra flere EU/EØS-land eller Schweiz efter prioriteringsreglerne skulle afgøres, hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse.

Er Danmark primært land efter forordningen, skal Danmark udbetale hele ydelsen, hvorimod der i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, kun skal udbetales forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse, til den der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Der vil således ikke skulle ske udbetaling af hele ydelsen fra Danmark, hvis Danmark er sekundært land efter forordningen.

Det vil sige, at i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, skal der ske udbetaling af ydelsen fra det andet EU-land til den person, der opholder sig med barnet i det andet EU-land. Udbetaling af forskelsbeløbet svarende til differencen mellem det andet EU-lands sats og den danske sats for børne- og ungeydelse skal udbetales til den person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, medmindre artikel 68 a finder anvendelse.

Artikel 68 a finder anvendelse i tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungeydelsen skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold. Den kompetente institution skal efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungeydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

Det vil sige, at arbejder den ene forældremyndighedsindehaver, der er EU-borger i Danmark, og opfylder vedkommende betingelserne for udbetaling af børne- og ungeydelse, mens den anden forældremyndighedsindehaver og barnet bor i hjemlandet, vil den førstnævnte ikke få udbetalt hele børne- og ungeydelsen, hvis ydelsen ikke anvendes til barnets underhold. I disse tilfælde kan en myndighed i den medlemsstat, hvor barnet har bopæl, efter anmodning fra den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, anmode om, at ydelsen udbetales til denne myndighed, der herefter udbetaler pengene til den, der faktisk forsørger barnet.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt, idet personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. er berettiget til børne- og ungeydelsen, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark og/eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

Børne- og ungeydelsen vil skulle udbetales efter stk. 1-8 med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Anmodes om udbetaling af halvdelen eller hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, ændres udbetalingen efter afgørelsestidspunktet med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, jf. eksempel 10 ovenfor.

Eksempel 11 – Fravigelse af lighedeling

To forældre med fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år, der ikke er samboende, aftaler, at den ene forældremyndighedsindehaver skal modtage hele ydelsen på 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal. Dette erklærer de til Udbetaling Danmark via NemID den 20. marts 2020, der træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver kan herefter ske med virkning fra næstkommende kvartal, dvs. den 20. april 2020 (2. kvartal).

Eksempel 12 – Fravigelse af lighedeling

To forældre, der ikke er samboende, har fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver fremlægger en samværsafgørelse, hvoraf det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos sig og anmoder den 20. marts 2020 på den baggrund Udbetaling Danmark om at få udbetalt hele børne- og ungeydelsen på 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal.

Den anden forældremyndighedsindehaver partshøres over de oplysninger, som den ene forældremyndighedsindehaver har fremlagt og fremlægger den 10. april 2020 yderligere oplysninger til sagen, som skal behandles for at kunne vurdere, hvorvidt der skal ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Den 15. april 2020 træffer Udbetaling Danmark afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Da tidspunktet, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen, ligger efter kvartalsskiftet, vil udbetalingen til den ene forældremyndighedsindehaver herefter skulle ske med virkning fra næstkommende kvartal, dvs. den 20. juli 2020 (3. kvartal).

Til nr. 4

Det følger af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at der ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungeydelsen, jf. § 1, udelukkende lægges oplysninger om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra Skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen, jf. § 1 a.

På baggrund af, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, foreslås ophævet, foreslås det, at ordet ”ægtefælle” udgår af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, da indkomstaftapningen efter forslaget til § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse skal ske på grundlag af hver af

ydelsesmodtagernes individuelle indkomstforhold og ikke på baggrund af begge ægtefællers indkomst.

Derfor skal der heller ikke anvendes oplysninger om en eventuel ægtefælles indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse til grund for beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen. Der skal i stedet kun lægges oplysninger til grund om modtagerens indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse.

Til nr. 5

Efter § 4, stk. 1, i CPR-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 med senere ændringer, registreres enhver med et personnummer tildelt efter CPR-lovens § 3, stk. 1, i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven. Ifølge bilag 1, nr. 7, til CPR-loven registreres der bl.a. oplysninger i CPR om forældremyndighed over mindreårige.

Registrering af forældremyndighed i CPR blev påbegyndt den 27. maj 2004 og registreringen på baggrund af domme dog først fra den 1. juli 2004. Det medfører, at for de børn, der er født før disse datoer i 2004, og hvor der ikke efterfølgende er sket en ændring af forældremyndigheden, er der ikke registreret forældremyndighedsforhold i CPR.

Forældremyndighed registreres i CPR som oplysninger på barnet. En forælder, der har del i forældremyndigheden, kan ved en registerindsigt få indsigt i de oplysninger, der er registreret om barnet i CPR.

I tilfælde, hvor barnet eller den unge ikke er registreret med personnummer i CPR, men er omfattet af forordning EF nr. 883/2004, foretager Udbetaling Danmark en konkret vurdering af, hvorvidt den enkelte person har det, der svarer til dansk forældremyndighed i Danmark. Udbetaling Danmark vil i disse tilfælde derefter tage kontakt til den udenlandske myndighed, med henblik på at den udenlandske myndighed kan verificere de oplysninger, som Udbetaling Danmark har modtaget fra den person, der anmoder om udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 b, hvorefter der for børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, udelukkende skal lægges oplysninger om forældremyndighed i CPR til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter § 4.

Dette medfører, at for børn født fra og med den 1. juli 2004 vil forældremyndighedsindehaveren skulle rette henvendelse til den relevante myndighed, hvis der viser sig at være fejl i registreringen af forældremyndighed i CPR. Hvilken myndighed, borgeren skal rette henvendelse til, vil afhænge af den konkrete situation. I forbindelse med anerkendelse af faderskab vil sognet eller Statsforvaltningen (det kommende Familieretshus) være rette myndighed. I forbindelse med aftaler, afgørelser

og domme om forældremyndighed vil Familieretshuset henholdsvis Familieretten være rette myndighed. I forbindelse med registrering i CPR af indrejse fra udlandet er rette myndighed bopælskommunen.

For børn født efter 2004, men hvor der ikke er registreret forældremyndighed i CPR, vil forældremyndighedsindehaveren ligeledes skulle rette henvendelse til den relevante myndighed med henblik på at få forældremyndighedsoplysningerne registreret i CPR, jf. ovenfor.

Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med CPR-nr. i Det Centrale Personregister, jf. forslaget til § 8 b, stk. 1, 2. pkt. Dette kan være tilfældet, hvis barnet eller den unge ikke er blevet registreret som indrejst i CPR (bopælsregistreret). I disse tilfælde vil Udbetaling Danmark i højere grad skulle foretage en manuel sagsbehandling med henblik på at fastlægge forældremyndigheden over barnet eller den unge.

For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed, jf. forslaget til § 8 b, stk. 2.

Forældremyndighedsindehaveren vil derfor skulle rette henvendelse til Udbetaling Danmark vedrørende forældremyndighedsoplysninger for børn født før den 1. juli 2004. Forældremyndighedsindehavere, der vil have rettet de eksisterende oplysninger i Udbetaling Danmarks register, skal kunne dokumentere, at de forældremyndighedsregistreringer, som Udbetaling Danmark har, er ukorrekte og derfor skal rettes.

Med forslaget til § 8 b pålægges forældremyndighedsindehaveren en pligt til selv at rette henvendelse til den pågældende myndighed eller Udbetaling Danmark, såfremt forældremyndighedsindehaveren vil have rettet oplysningerne om forældremyndighed over barnet i CPR eller i Udbetaling Danmarks systemer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således en pligt for forældremyndighedsindehaverne til at gøre opmærksom på forkerte oplysninger om forældremyndighed, hvis de ønsker et andet grundlag for udbetalingen af børne- og ungeydelsen.

Dette kan, ved enighed mellem forældremyndighedsindehavere om, at forældremyndighedsoplysningerne skal ændres, ske ved dokumentation i form af en anmeldelsesblanket med begge forældremyndighedsindehaveres underskrift, der er kvitteret af Statsforvaltningen (efter den 1. juli 2019 Familieretshuset), således at aftalen er gyldig. I tilfælde, hvor der ikke er enighed, skal fremlægges en faderskabsanerkendelse, en dom fra en domstol eller et forlig, der fastlægger, hvem der har forældremyndigheden over barnet.

Udbetaling Danmark skal derefter udbetale børne- og ungeydelse på det nye korrekte grundlag, hvis den fornødne dokumentation er til stede for, at der kan ske en ændring i Udbetaling Danmarks forældremyndighedsoplysninger.

Der kan imidlertid være ekspeditions- og sagsbehandlingstid forbundet med at få ændret registrering af forældremyndighed i CPR eller Udbetaling Danmarks register. Der kan således f.eks. være afsagt en dom om forældremyndighed, der har retskraft, men som endnu ikke har medført en ændret registrering i CPR eller Udbetaling Danmarks systemer. I sådanne tilfælde vil der først skulle ske en udbetaling af ydelsen på baggrund af de ændrede oplysninger om forældremyndighed fra det tidspunkt, hvor de nye oplysninger bliver korrigeret og indskrevet i enten CPR eller i Udbetaling Danmarks register, hvorefter Udbetaling Danmark vil skulle lægge oplysningerne til grund for udbetalingen fra næstkommende kvartal eller måned, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Til nr. 6

Efter § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse kan krav på børne- og ungeydelse ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Dog kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i § 11, stk. 1, 1. pkt., skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov, jf. § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes for, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om børne- og ungeydelse § 11, stk. 2, 2. pkt. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedr. dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. pt. Gældsstyrelsen, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Er der tale om krav under inddrivelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, er det således restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der træffer afgørelse om modregning.

Det foreslås, at § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således, at der i hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Herved tydeliggøres det for det første, at det ikke vil være et krav, at Udbetaling Danmark står for den faktiske gennemførelse af modregningen. Dette er i overensstemmelse med, at modregningen i dag typisk varetages af restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. pt. Gældsstyrelsen, jf. afsnit 2.4.1.

For det andet tydeliggøres det, at modregning også vil kunne ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer i forhold til den kommune, der er fraflyttet, vil modregning for betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

Med hele ydelsen menes modregningsadgang i den samlede børne- og ungeydelse. Det vil betyde, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der modtager halvdelen af ydelsen, vil der kunne modregnes i den samlede ydelse, som begge forældremyndighedsindehavere modtager. Dette er uanset, hvem af forældremyndighedsindehaverne, der har oparbejdet restancen for daginstitution mv.

Efter forslaget vil en evt. resterende del af ydelsen, efter der er sket modregning i medfør af § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, skulle udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed, hvis udgangspunktet om ligedeling af ydelsen ikke er fraveget, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt.

Til § 2

Til nr. 1

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det foreslås at ændre en henvisning i § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, således at bestemmelsen henviser til den samtidigt hermed foreslåede nyaffattelse af § 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 3. Der er således tale om en konsekvensændring som følger af nyaffattelsen af § 5, hvorefter bestemmelsen kun vil indeholde ét stykke.

Til nr. 2

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Den supplerende grønne check er i 2019 på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. i 2019. Pensionister får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog maksimalt 400 kr.

Det foreslås at ændre beløbet fra 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr., til 60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr. i § 1, stk. 2, 5. pkt. i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Herudover foreslås det at ændre beløbet fra 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr. til 100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr. i samme lovs § 1, stk. 2, 9. pkt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter den supplerende grønne check ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungeydelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkninger hertil.

Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved vil blive udbetalt til begge forældremyndighedsindehavere i stedet for kun den ene, foreslås det således at nedsætte den supplerende grønne check til det halve fra 120 kr. pr. barn til 60 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra 200 kr. pr. barn til 100 kr. pr. barn.

Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for et forældrepar, som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn.

Det foreslås ligesom efter gældende regler, at modtageren af supplerende grøn check fortsat maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn. Det maksimale beløb foreslås

derfor halveret fra maksimalt 240 kr. til maksimalt 120 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra maksimalt 400 kr. til maksimalt 200 kr.

Til nr. 3

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. Det er i denne lovs § 5 nærmere reguleret, hvem der kan modtage den supplerende grønne check. Denne regulering er fastsat med udgangspunkt i, hvem der har ret til børne- og ungedydelsen, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.2.1.

Det foreslås, at nyaffatte § 5 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Det foreslås således, at den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungedydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og/eller ungedydelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.

Efter det foreslåede 1. pkt. ydes den supplerende grønne check til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at modtage børne- og/eller ungedydelse, jf. børne- og ungedydelseslovens § 4. Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal ske en selvstændig vurdering af, om en person opfylder bestemte krav, men at Skatteforvaltningens registrering af, at en person er berettiget til at modtage børne- og/eller ungedydelse, kan lægges til grund for udbetaling af den supplerende grønne check. De foreslåede ændringer af børne- og ungedydelsens § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkningerne hertil, herunder forslaget om at tildele begge forældremyndighedsindehavere børne- og ungedydelse, vil ligeledes gøre sig gældende for, hvornår der kan opnås supplerende grøn check.

Efter det foreslåede 2. pkt. fordobles den supplerende grønne check for børn, for hvilke forælderen modtager hele børne- og/eller ungedydelsen. Der kan dog maksimalt opnås dobbelt beløb for et beløb svarende til to børn. Fordoblingen sikrer, at f.eks. den enlige forældremyndighedsindehaver, der modtager hele ydelsen selv, ikke bliver dårligere stillet end efter gældende regler.

Det bemærkes, at der som hidtil ikke vil ske periodisering af den supplerende grønne check, der udbetales for et helt indkomstår på baggrund af Skatteforvaltningens registrering af, om en person ved indkomstårets udløb er berettiget til at modtage børne- og/eller ungedydelse.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2 om lighedeling af den supplerende grønne check får virkning fra og med indkomståret 2020. Indkomståret 2020 vil dermed være første indkomstår, hvor den supplerende grønne check ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungeydelsen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som æn-
dret ved lov nr. 674 af 8/6/2017 § 14, lov nr.
1402 af 5/12/2017 § 2 og lov nr. 1529 af
18/12/2018 § 2, foretages følgende ændrin-
ger:

§ 1 a.

Stk. 2. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungeydelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger bundfradraget i stk. 1. Personskattelovens § 7, stk. 5-7, finder tilsvarende anvendelse ved beregningen af nedsættelsen. For personer med forskudt indkomstår anvendes indkomsten i det indkomstår, som svarer til kalenderåret.

Stk. 3. For personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kildeskattelovens § 1, anvendes grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter stk. 1 og 2.

1. § 1 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 1 a, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår ”og stk. 2”.

§ 4. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede, der efter parrets oplysninger herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 3. Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen i givet fald til plejemoderen.

Stk. 6. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- eller ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

3. § 4 affattes således:

”**§ 4.** For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen dog til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, hvis

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Stk. 3. Ydelsen udbetales på ny efter stk. 1, 1. pkt., med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere er mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen.

Stk. 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, udbetales hele ydelsen til den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 5. Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til

Stk. 7. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

§ 8 a. Ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungeydelsen, jf. § 1, lægges udelukkende oplysningerne om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra told- og skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen, jf. § 1 a. (...).

denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens artikel 67-69.

Stk. 9. Udbetaling af børne- og ungeydelse efter stk. 1-8 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling.”

4. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår ”og eventuel en ægtefælles”.

5. Efter § 8 a indsættes:

”**§ 8 b.** For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke,

såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med CPR-nr. i Det Centrale Personregister (CPR).

Stk. 2. For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed.”

§ 11. Krav på børne- og ungeydelsen kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Stk. 2. I hele ydelsen kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen. Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i 1. pkt., skal ske via restanceindrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov

6. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”I hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.”

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017 og § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 1.---

Stk. 1....

Stk. 2. Til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-9. pkt., hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. For indkomstårene 2015 og 2016 udgør beløbet 220 kr. pr. barn, dog maksimalt 440 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 175 kr. pr. barn, dog maksimalt 350 kr. For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 7.-9. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 215 kr.

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 5, stk. 1-6” til: ”§ 5”.

2. I § 1, stk. 2, 5. pkt., ændres ”120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.” til: ”60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr.”, og i 9. pkt. ændres ”200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.” til: ”100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.”

pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 210 kr. pr. barn, dog maksimalt 420 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.

Stk. 2-3.....

§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til barnets moder, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, ydes den supplerende kompensation til ham.

Stk. 3. Har kun den ene af forældrene forældremyndigheden over barnet, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos denne, kan den supplerende kompensation ydes til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke lever sammen, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan den supplerende kompensation ydes til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, ydes den supplerende kompensation til plejemoderen.

Stk. 6. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den supplerende kompensation ydes til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

3. § 5 affattes således:

”**§ 5.** Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og/eller ungeydelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.”

Stk. 7. Modtager en af de personer, der er nævnt i stk. 2-6, børne- eller ungeydelse efter § 4, stk. 2-5 eller 7, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, til denne person uden ansøgning. Udbetales børne- eller ungeydelsen til barnet, sker ydelsen af den supplerende kompensation efter stk. 2-6 dog efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen.